

FORIE SĂPTĂMÂNALA PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENT E: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In străinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Ziua invierii — Ziua bucuriei

de dr. Titus Malai

Tragedia Calvarului din săptămâna Patimilor pare a o furtună năprasnică. Cerul se culcurează, soarele își ascunde fața, pământul și podoabele sale se inspăimântă. Pentru că Dumnezeu pătimește crunt, e pironit pe lemnul de ocară al Crucii cu piroane nemiloase.

În rugăciunile cernite din aceste zile de durere stăruie două contraste: *Magdalena* păcătoasa obține iertarea, *Iuda* ucenicul pierde ambele vieți. Ni se arată drumul împede pentru toți câți suntem în căutarea mântuirii.

Deodată peste ceața deasă a frământărilor Pătimarului țîșnește o rază de lumină nouă, care crește mereu, se schimbă în flacără și soare. „Soarele dreptății” eterne răsare din mormânt, Isus Hristos Domnul și Dumnezeu nostru, care cu moartea sa pe moarte a călcat pentru a dăruia lumii viață în plin.

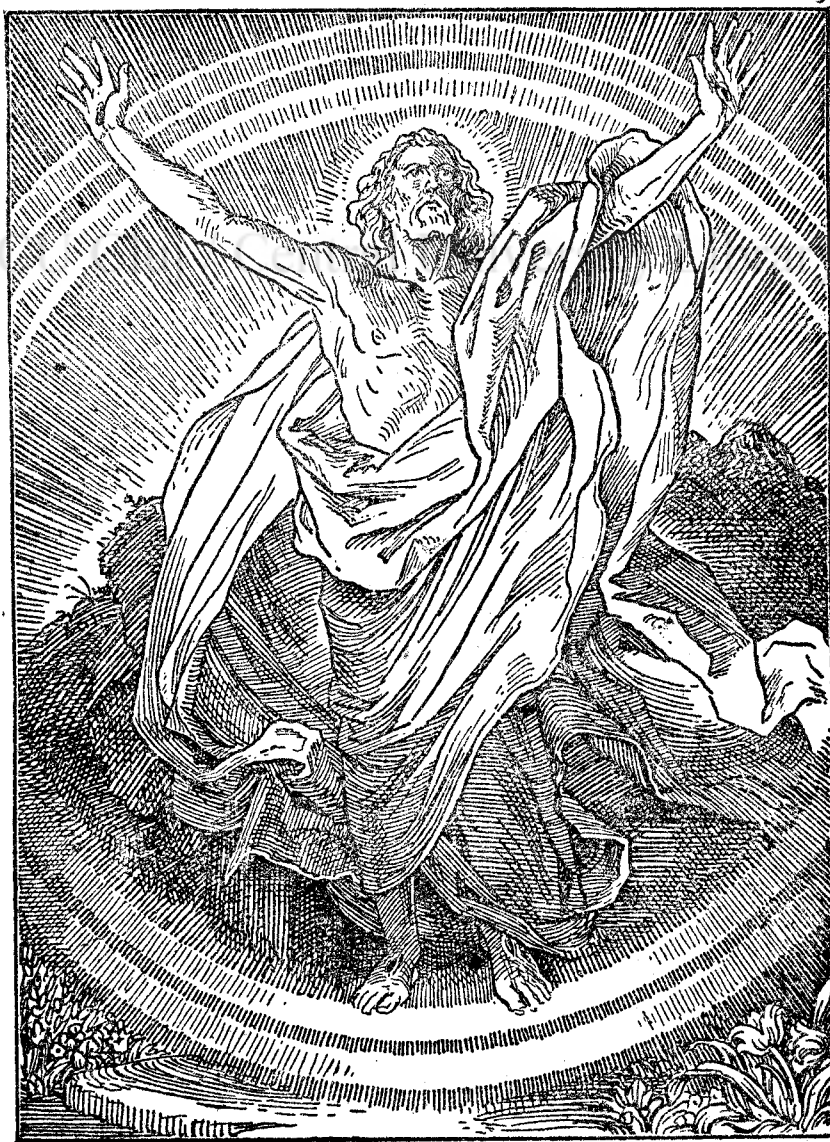
În zorii zilei de Paști se deschide privirilor omenirii înseiate după adevăr multe veacuri în șir, tabloul celei mai mari biruințe din lume.

Invieria este focul iubirii dumnezeiești trecut prin vijelia morții. Prăznuim zi mare de Paști. Sufletul credincios aleargă la biserică pentru că ingenunchiat la treptele Altarului să se topească în vâpae de bucurie sfântă. Ceva din icoana poetică a lui *Coșbuc*: Prin văzduh e ciripit de paseri, aerul poartă mireme de flori.. O mamă cu nepoțelul de mână se îndreaptă spre bisericuța din sat, în muzică de clopote vesele.. Și când copilășul îi surprinde lacrimile din colțul genelor, e nevoită să-i audă glasul de inger: Sunt Paștile, nu mai plânge mamă!

Sufletul de maestru și poet al lui *Wagner* a simțit un farmec desprins din muzica tristă de *Vinerea Mare*: *Charfreitagzauber*.. Iarba glia pământului și firea întreagă spun că povara omului mântuit prin jertfa crucii în trecerea lui pe deasupra pare mult mai ușoară. După mântuirea prin Cel Răstignit cântecul de veselie al omului se împletește cu glasul de slavă al firii instrumentat pe coarde de primăvară. *Parzifal* opera sfintei cuminicăuri se naște *Vinerea*, iar *Faust* împinge la o parte paharul cu venin în clipa când aude dangătul clopotelor de înviere.

Paștile sunt cântec de biruință peste puterea de întineric a demonilor. Precum se stinge fumul să se stingă, precum se topește ceara de fața focului; așa să piară pă-

care îndeamnă omenirea să distrugă tot ce-i sfânt și dreptă rânduire. Dar după vedenia urată a acei lui prăpăd, același scriitor cheamă stăruitor pe Isus și viața fiindcă-

toșii dela fața lui Dumnezeu, iară dreptii să se veselească“.

După explicația sf. *Ambroziu* Paștile, „Pascha” înseamnă „trecere” adică trecere dela păcat la calea dreptății, dela porniri rele la virtuți, dela bătrânețe la tinerețe, nu de ani, ci de simplitate. Iar la marele predicator *Bossuet* aflăm același gând al tinereții pus cevaș altfel: „Această lume este copilăria noastră, Cerul e tinerețea, învierea de obște este bărbăția noastră.

Scriitorul *Dostoevski* vorbește prin romanele sale despre deslănțuirea puterii răului prin demoni

El este idealul frumuseții și al binelui, Onul Nou, prin care se îmbracă omenirea într-o podoabă.

Demoni mari sunt cei ce involburează patimile și aprind răsboaiele între popoare, folosind bombe de mare calibru și tot felul de arme ucigătoare, sting vieți multe în văzduh, pe ape și pe uscat, lăsând în urma lor mormane de cadavre, cenușe și scrum. Și atâtea suflete înecate în plâns și învesmântate în negru.

Dar sunt și demoni mici: Plănuri deșerte de mărire luminească, de lăcomie, desmăț, răsunări și

nedreptate, care pun atâtea oameni în slujba răului.

Peste toate aceste răfăciri omenestii și prăpăstii deschise de Satana falfăie biruitor *steagul Invierii Domnului*. Mășul triumfal al Paștilor este cântecul cu tălăzuri de armonie cerească: „Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrășmașii lui; și să fugă dela fața lui toți cei ce-l urăsc pe dânsul.” „Se vor deschide larg porțile cele veșnice și va intra „mpăratul Mării”.

Salutul sfânt al Paștilor este: „*Hristos a înviat!*”

De 19 veacuri se rostește acest salut. Sute de milioane de buze îl rostesc în șopt de taină sfântă. Este biruința lui Dumnezeu Stăpânul a toate cei ce s'a făcut sărac pentru că noi săraci să ne facem bogăți, a lui Dumnezeu Ziditorul care se pleacă smerit ca să spele picioarele Apostolilor, precum cetim în srană: „Ceeace ține în văzduh apa cea neștinută, fără să se reverse, ceea ce înfrânază adâncurile și oprește mările, *Înțelepciunea lui Dumnezeu*, a turnat apă în spălătoare și a spălat picioarele slugilor, *Stăpânul*“.

Salut spus de *fager* în ziua de Paști des de dimineață când *Maria Magdalena* și cealaltă *Marie* au venit să vadă mormântul.. „Și iată culcuremur mare s'a făcut, că ingerul Domnului pogorându-se din Cer, venind a răsturnat piatra de pe ușă și a sezut deasupra ei.. și era fața lui ca fulgerul și vestmântul lui alb ca zăpada Și de frica lui străjerii s'au inspăimântat și au fost ca morți. Și răspunzând ingerul a zis femeilor: Nu vă temeți, știu că pe Isus cel răstignit îl căutați. Nu este aici, că s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul, unde a zăcut Domnul” (Matei 28).

Salut mărturisit de cei ce l-au văzut: Femeile, Petru cei 12, cei 500.. și la urma tuturor cel „născut fără de vreme” *Pavel* (1 Cor. 15).

Salut înțărît cu mărturisire de curaj eroic nu numai de *Petru* care spunea *Jidovilor*: „Pe acesta răstignindu-l l-ați omorât, pe care Dumnezeu l-a înviat; și noi *suntem lui martori*.” — și de *Apostoli* cu prețul vieții lor, dar și sute și mii de martiri cari au înfruntat flăcările rugurilor aprinse, colți fiarelor înfometate, chinurile nespuse ale

— urmează în pag. 6—

HRISTOS A INVIAT!

Eu sunt învierea și viața... Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor! (Apoc. 1,18)
Cine crede în Mine nu va muri niciodată (Ioan 11, 25—26).

Bucurați-vă popoare! Săltați de veselie toți credincioșii Domnului! Astăzi a înviat Cel ce este viu în vecii vecilor. Moartea n'a avut nici o stăpânire asupra Lui. Isus Mântuitorul este viu și împreună cu El sunt vii toți copiii Lui. Moartea a fost înghițită de biruință (1 Cor. 15,54). Nu mai este moarte pentru cei credincioși (Rom 8,30). O bucurie vecinică le va încunună capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! (Is 35,10)

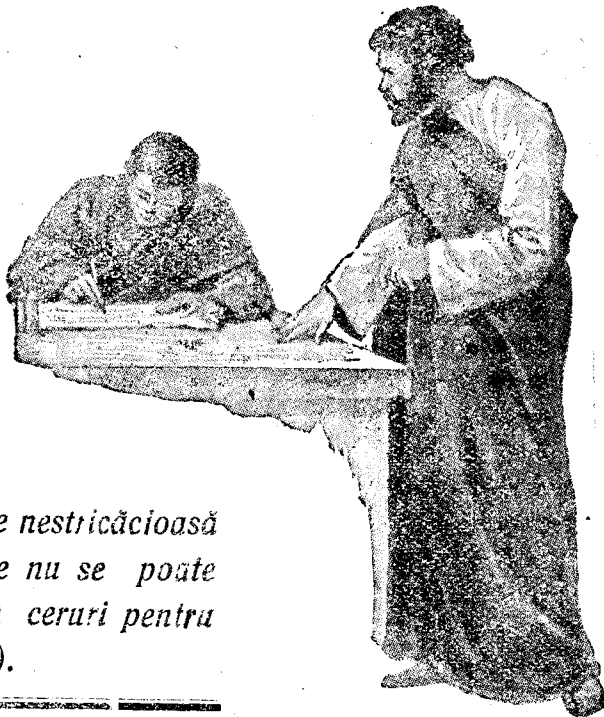
Prin învierea lui Isus din morți, noi suntem mai mult decât biruitori asupra lumii și păcatului (1 Ioan 5,4). Domnul Dumnezeu a binevoit să ne cheme la părtășia cu Fiul Său și ne-a datarvuna Duhului (II Cor. 5,5) și viață vecinică. Cine are pe Fiul are viața, cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are viața [Ioan 5,14,4].

Noi îl iubim, pentru că El ne-a iubit în ai [1 Ioan 4,19]. Căci pe când eram noi încă fără putere, Hristos — la vremea cuvenită — a murit pentru cei nelegiuți [Rom. 5,6], dându-și viața pentru noi [1 Ioan 4,10]. Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul sfânt, care ne-a fost dat [Rom 5,5].

Fratele meu, vino și tu de praznicul învierii la crucea lui Isus, ca să învieți la o viață nouă. Învierea credinciosului înseamnă viață în Dumnezeu; tărie, dar și putere prin Hristos Creștinul înviat din păcat trăiește viața lui Isus [1 Ioan 2,6]. Când te-ai îmbrăcat în Hristos cu moartea și învierea Lui prin darul Duhului Sfânt ești slobod și izbăvit pentru totdeauna de păcat. Ori cine este născut din Dumnezeu nu pățuiește, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el și nu poate păcătui fiindcă este născut [din nou] din Dumnezeu [1 Ioan 3,9]. Stând în păcat îți merge numele că trăiești, dar ești mort [Apoc. 3,1].

Copiii lui Dumnezeu care au făcut legământ sfânt cu Dumnezeu-Tatăl lor prin jertfă [Ps. 50,5] se bucură în Duhul Lui nespun, tot-

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăicătoare și neînținată și care nu se poate vesteji, păstrată în ceruri pentru noi (1 Petru 1,3—4).

deauna. Isus biruitorul morții și iadului le umple inima de pace și ducea sfântă. Cei necredincioși n'au pace [Isaia 43,22].

Vino, suflete drag, la Isus cel viu! Caută învierea la picioarele crucii Sale. Nu-l căuta pe Isus între cei morți [Luca 24,5]. El a murit odată pentru toți, făcându-se păcat pentru noi [2 Cor. 5,21]. Ca să fim vii într'insui, trebuie să murim față de păcat [Rom. 6,11]. Atunci când tu ai murit, trăiește Duhul lui Isus în tine [Gal 2,20]. Te vei bucura din cipa aceia binecuvântată de o pace nespun de dulce și sfântă, pe care lumea și oamenii nu ți-o pot da, nici lua.

Hristos a înviat! De bucuria învierii cântă azi toată făptura. Să ne bucurăm și noi oamenii din nezește, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit [1 Cor. 5,7] și moartea este biruită, nemai având putere asupra celor cu adevărat credincioși. Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul, să ne ne bucurăm și să ne veselim într'insă! [Ps 118,24]. Nu în chefuri și beții, nu în curvii și în fapte de rusine, ori

petreceri cu lăutari, jocuri și slujiri idolești negădute [Rom. 13,13; 1 Petru 4,3], ci în Domnul cum se cade creștinilor.

Praznicul învierii lui Hristos este ziua celor izbăviți prin sângele Atelului, care călătorește spre Canaan. Veniți să bem beaură nouă nu din piatră steapă tacătoare de minui, ci din izvorul nestrăicării [cântările învierii].

Isus ne-a adus izbăvirea și eretarea prin sângele Lui [Col. 1,20]. Prin biruința învierii Sale, El a împăcat cerul cu pământul și pe oameni cu Dumnezeu.

Nu este sârbătoare mai mare ca învierea Domnului pentru creștini, dar necredincioșii nu pot simți măreția și însemnătatea acestui Praznic. Fericirea lor e să trăiască în plăceri ziua 'nameaza mare [2 Petru 2,13]. Pe Isus îl simțim în viață când trăim cu El clipă de clipă. Din momentul când te-ai unit cu Hristos Mântuitorul tău [2 Cor. 11,2], devii un om nou, duhovnicesc.

Omul trupesc nu poate primi lucrurile duhovnicești, căci pentru el

sunt o nebunie [1 Cor. 2,14]. Credinciosul pune preț pe lucrurile cerești care se nădăduiesc prin credință. Isus este totul pentru noi. Toate, în afară de Dumnezeu, nu prețuiesc nimic și nici nu trebuiesc luate în seamă — a spus un sf. părinte. Tot ce se vede în lume pe pământ este desertăciune și goană după vânt! [Ecl. 1,14].

Astăzi veniți toți la Isus cel răstignit și înviat pentru noi. El este soarele vieții noastre. În El sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei [Col 2,3]. Isus Mântuitorul este pâinea cea vie care s'a pogorât din cer și dă lumii viață [Ioan 6,51]. Cui îi este sete și va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într'un izvor de viață vecinică [Ioan 4,14].

La El și în El găsim totul, pentru că în Domnul Isus locuiește toată plinătatea Dumnezeirii [Col 1,13-19]. Nimic de pe pământ nu poate împlini lipsa Domnului nostru din viața sufletească — celui ce-L cunoaște. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca ungunoi. [Filip 3,8].

Cine a aflat comoara dragostei Fiului lui Dumnezeu, a intrat de fapt în raia împărăției lui Dumnezeu este în inimă voastră [Luca 17,21] și începe aici de pe pământ, Sus e desăvârșirea eternă, când îl vom vedea pe Domnul așa cum este [1 Ioan 3,2].

O ce frumos va fi în clipa când curății și slobodi de păcat, vom fi la un loc toți cu Isus în casa cea de veci, la masa ospățului celui necurmat și sfânt.

Cititorule iubit, Isus te caută, bucură-te așadar! Tu și eu suntem oia cea pierdută pe care o ia Mântuitorul pe umerii Săi și o duce în staulul Lui. Haidem să luăm apa vieții fără bani și fără plată! [Isaia 55,1].

Domnul să ne călăuzească întotdeauna [Ps. 5,8] pe calea Lui cea îngustă [Luca 13,14], ca să înviem și noi cu adevărat la o viață nouă.

David Bălăuță Ioan

Isus Biruitor învie iar!

DE VINERI, CRUCEA-I RIDICATĂ ȘI DOMNUL A MURIT PE EA — S'A RISIPIT ȘI OARBA GLOATĂ A CELOR CARI-L PRIGONEA...

CAIAFA S'A RETRAS ÎN UMBRĂ ȘI URGISITII LUI CALAI — TOVARĂȘII URGISITII AI MORTII UCIGĂTORII CEI MAI RĂII —

STĂPÂNUL ZACE ÎN MORMÂNT S'A PRĂBUȘIT UCIS DE EI, ACUM AU „PACE” PE PĂMÂNT ACEȘTI NEMERNICI ARHEREI.

DE JALEA LUI TOT CERU PLÂNGE DAR IATĂ. SOARELE SE STÂNGE ȘI SE CUTREMURĂ PĂMÂNTUL FUG STELELE, LUNA ȘI VÂNTULI

DOI INGERI ÎMBRĂCAȚI ÎN SOARE ARHANGHELII DOMNULUI SFÂNT STRĂBAT ÎNTUNECOASA ZARE ȘI SE COBOARĂ LA MORMÂNT...

ÎN DIMINEAȚA NTĂI A SĂPTĂMÎNII ISUS, BIRUITOR ÎNVIE IAR: E GOALĂ GROAPA ȘI „STĂPÂNII” PE VECI S'AU ÎNSELAT AMAR!

Ilie Popovici

PRIMAVARA -- INVIEREA

Minunat de potrivit a fost așezată sârbătoarea învierii, tocmai în acest anotimp al primăverii, în anotimpul învierii firii.

Totul pare mai frumos ca de obicei în acest anotimp. Soarele strălucește cu o lumină blândă și mângăitoare, Cerul e-atât de limpede, iar pe pământ totul freamătă de viață.

Ceeace e însă dureros, în toată această frumusețe e că, în timp ce toată firea, învie odată cu stăpânul ei, sufletele oamenilor, ale celor mai mulți, rămân mai departe înghețate, moarte, și nesimțitoare la adierea învierii. Ori Hristos Domnul, tocmai pentru aceasta a murit și a înviat, pentru că și noi, murind cu El împreună, să înviem, împreună cu El, la o viață nouă, cum atât de frumos

ne spune ap. Pavel în Rom. cap. 6, vers. 4 și 11: „Noi deci — zice — prin botezul în moartea Lui au fost îngropați împreună cu El, pentru că după-cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

Tot așa și voi socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu...”

Să luăm deci aminte iubirii mei: învierea Domnului, trebuie să fie și învierea noastră. Învierea Domnului, trebuie să ne găsească și pe noi înviați. Dacă nu, dacă ținem să rămânem tot „morți”, atunci jertfa și învierea lui Hristos, nu ne vor folosi la nimic.

Fratele meu! Ești tu „viu”, sau „mort?”

I. CAPĂȚĂ

Popoare rătăcite

Cuprinse de dorinți nestăpânite Popoarele se duc pe negre căi Și-n vieți din plâns și lacrimi împletite E clocotul de patimi și v. păi

Atrase de mirajul fericirii Pășesc peste cadavre tot mai sus Și răd atunci când filii Mântuirii Le spun de-o altă viață cu Isus.

Atâta nedreptate este în lume Și atâta desnădejde și suspin! Puternicul pe slab vrea să l' sugrume Și viața să l-o facă numai chin

Plăcerilor trupesti se lasă pradă Sorbind din cupa cea fără de fund, Pe scaunele mării vreau să șadă Și toate de lumină le ascund.

Iar Tu, Isuse, plângi cu spini în frunte Și lacrimi grele iar din ochi îți cad Căci iar Te răstignește sus pe munte Mulțimea sgomotoasă ca un lad

Dar nu va trece mult și înc'odată Cu ingerii de sus o să cobori Și atunci primi-vor veșnică răsplătă Acel ce Te-au lovit de atâtea ori!..

Silviu Hărăguș

Ziua învierii, să ne luminăm, popoare: Paștile Domnului, Paștile: că din moarte la viață, și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de învingere

Femeie! De ce plângi? (Ioan 20, 15)

Era într-o dimineață frumoasă.

Din văzduh cobora o răcoare dulce și plăcută ce adia lin și armonios prin frunzele măslinilor din grădina unde era mormântul Celui înviat.

Pe marginea mormântului din mijlocul grădinii, stă o femeie și plânge. Era Maria Magdalena, ce plângea pe marginea mormântului gol al Mântuitorului ei iubit.

Cine era această „Marie”? Dece plângea ea atât de îndurerată? Evanghelistul Luca ne spune că ea fost stăpânită de 7 draci (Luca 8, 2). Sărmană ființă! Șapte dureri rele, șapte patimi îngrozitoare o țineau încă ușată, și nimeni nu era în stare să-i ajute.

Sosește însă clipa fericită când se întâlnește cu Domnul Isus. El o scapă în dragostea Lui și face dintr-ânsa o ființă nouă. Ea pătrunsă de această dragoste a înțeles să rămână în slujba binefăcătorului ei. Aceasta este o dovadă bine vădită din partea celor patru Evangheliști, pe paginile căror întâlnim atât de des pe Maria în slujba Domnului Isus.

Cu câtă bucurie îl servea ea, și ce bine se simțea totdeauna în tovarășia bunului ei învățător.

Dar vai, această bucurie n'a ținut mult. Într-o dimineață aude că pe învățătorul L'au prins aprozii după ce eșise dela Cină, că L'au legat și acum este dus la judecată și toți cei mari ai Sinagogii precum și mult popor, cer răstignirea Lui.

Plângând disperată, aleargă împreună cu alte femei. Dar nu pot pătrunde; e o mulțime imensă, și ele, femei slabe nu pot ajunge până la El. Deabia, când iese din oraș, îl pot vedea dela distanță, cum urcă apăsător sub crucea grea, lovit de bicele nemiloase ale răstignitorilor.

O, cine ar fi putut descrie durerea ce stă în inima Mariei în acele clipe. Ah, cum n'ar merge să-i ajute Domnului, dar nu poate pătrunde până la El, și privirile pline de ură din jurul Domnului, însuflă teamă. Deabia mai târziu o vedem plângând amar la picio-

rul Crucii, alături de Maica Domnului și ucenicul iubit Ioan (Ioan 19, 20) unde au rămas, până când mâinele cuvicioase alui Iosif din Arimatea au coborât de pe cruce trupul plin de rane și l'au pus în mormânt nou. Atunci ea a plecat împreună cu prietenii Domnului, depărtându-se în suspine.

Acum cine L'a furat? Celelalte femei au plecat. Dar ea a rămas aci lângă acest mormânt, unde a fost pusă cea mai aleasă comoară a inimii ei. Cutundată în jalea ei adâncă, se uită în mormânt.

Deodată tresare, văzând pe cei 2 îngeri. Ei o întrebă — parcă înduioșați de lacrimile ei.

— „Femeie, de ce plângi?”

Ea le spune cu glas plângător:

— „Pentru că au luat pe Domnul meu”.

În aceste clipe, apare Isus lângă ea.

O întrebă și El: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?”

Maria cufundată în jale și cu ochii împăneniți de lacrimi crede că e grădinarul. Și-l roagă cu glas plângător: „Domnule, dacă L'ai

luat, spune-mi unde L'ai pus și mă voi duce să-L iau”.

Atunci Domnul Isus o cheamă pe nume: „Marie!” (Ioan 20, 11—16).

Ea se întoarce atunci și îl privi. În inima ei se aprinse o flacără. Părea că o mână nevăzută i-a luat un vâl de peste față. Domnul e viu!? Ea îl cunoaște, nu numai că-L privește în față dar și după voce. El a chemat-o pe nume atât de dulce, așa cum numai glasul Lui poate chema.

Genunchii ei se pleacă la pământ și cu buzele-i fripte de multă durere vrea să sărute picioarele lui Isus în care se vedeau semnele cuelor. El o trimite să ducă vestea Învierii Lui și la ceilalți. Astfel, după Preacurata Fecioară Maria, ea a fost cea dintâi vestitoare a Învierii Domnului (Ioan 20, 18) căci Domnul mai întâiu ei i-s'arătat [Marcu 16, 9].

Ca clipe glorioase a avut Maria la Învierea Domnului. Și în ce chip minunat a răsplătit El dragostea Ei mare.

O! minunată este răsplata Lui.

Suflete dragă, care citești aceste rânduri. Ce ai tu de spus în fața acestei femei? Află-t ai tu pe Domnul cum L'a aflat ea? Și dacă L'ai aflat, petrecutu-s'a și în viața ta schimbarea ce s'a petrecut în viața ei? L'ai iubit tu, cum ea L'a iubit? Urmatu-l'ai și în clipe grele așa cum L'a urmat ea? Când ispitele, greutățile, prigoanele și neazurile au făcut noapte în jurul tău și te-au făcut să perzi pe Domnul, căutatu-L'ai tu cu aceleași lacrimi și dor cu cari L'a căutat Maria?..

Dacă la aceste întrebări, în smerenia sufletului tău vei răspunde cu „da”, atunci ferece de tîne.

Atunci tu ai astăzi bucuria adevăratei învieri. Atunci pentru tine cu adevărat sunt Paștile Domnului.

Iar dacă „nu”, atunci, dragă suflete, cu durere îți spun: că pentru tine zădarnic a murit și a înviat Hristos.

Facă Domnul să nu fie înzădar.

Ilie Marini-Săsciori

Nu plânge! (Luca 7, 13)

O mamă își petrecea copilul la groapă. Și iată trece pe acolo Domnul Isus. El îi spune: „Nu plânge!”

Aceste cuvinte sunt adânc grațioase pentru cei credincioși. El a schimbat pentru ei rostul morții, făcând din ea un drum spre casa Tatălui din cer. Pe cei ce rămân, Domnul Hristos îi mângăie, spunându-le că n'avam aici cetate stătătoare. Căci Patria noastră veșnică e acolo sus în Cer, unde El a plecat ca să le pregătească un loc la El. Apoi, acolo ne mai arată un viitor, în care înfrustrările și despărțirile vor fi necunoscute. Sus în cer vom găsi iarăși pe prea iubiții noștri morți, dacă au murit în Domnul Isus Hristos. Atunci frica nu va mai stăpâni iar moartea nu va mai fi.

De aceea Domnul Isus, care știa mai dinainte acestea, avea tot dreptul să spună: „Nu plânge!”

Ce bun Mântuitor avem! Să-i fim veșnic recunoscători pentru tot ce a făcut pentru noi!

Slăvit să fie Numele Lui! Amin.

Onisim

Hristos a Înviat!

Primăvară, cald și soare, miei sburdalnici pe câmpie,
Iarbă, flori mirositoare la o viață nouă învie.

Vin Floriile dorite, săptămâna de durere,
Patimile salvatoare și slăvita înviere.

Oamenii cuprinși de gânduri, și de vești îngrozitoare,
Astăzi când atâtea certuri și războaie 'ntre popoare
Nu se mai sfârșesc cu toată frumuseța primăverii,
Gem încă sub trica morții chiar în ziua învierii.

Dece dar această jale, azi în zi de bucurie
Când tresaltă și văzduhul flori de iarbă pe câmpie?
Știe Dumnezeu El singur, știe toate și de noi,
Câtă vreme ne vom sbate în urgia de apoi.

Dar călcând cu bărbăție peste al lumii sbucium greu,
Să ne înălțăm privirea și gândul la Dumnezeu.
Prăbușească-se pământul, piară lună, stele, soare,
Noi am sădit, un suflet care 'n veci de veci nu moare.

Deci acum când Ingerașii cântă slava Învierii
Să cântăm și noi cu dânsii chiar din brațele durerii.
Căci e mare Dumnezeu nostru stânt și-adevărat,
Și-om scăpa de chin și moarte căci Hristos a înviat!

Constantin Tuduscic

Mormântul

Locul de odihnă... locul tăcerii. stă deschis și ne așteaptă pe fiecare din noi să mergem, atunci când sfârșim călătoria.. Mai curând ori mai târziu teți ajungem în acel loc. În pământul rece din care am fost luați. Trupurile noastre, trupul nostru pe care nu am vrea să-l ajungă un picur de rouă, peste puțină vreme va fi dat stricăciunii, pradă verminilor pământului..

Te-ai gândit fratele meu la lăcașul acela rece-la mormânt în care ai să stai până vei auzi trambița deșteptării — trambița judecății — când Isus ne va chema pe toți la judecată?

Gândește-te frate la Isus — biruito- rul morții — fă voia Lui, până mai poți să o faci, până nu trec zilele tale — zilele viții tale — ascultă glasul Lui și te silește să-l împlinești până nu se aruncă țărână peste tine — peste trupul tău — căci atunci va fi prea târziu.

Gândește-te mai des la Isus și trăiește mereu cu El până în clipa când vei trece în veșnicie.. Căci: „Ferice de morții cari mor în Domnul”.

Iacob Suclu

Din Pastorală de Învierea Do nului 1940

Paștile Domnului! Să ne luminăm popoare!

Să ne luminăm popoare. Iată glasul de chemare îndreptat tuturor sufletelor, tuturor neamurilor. De ce au mai mare și mai arzătoare lipsă popoarele, a căror zare s'a întunecat, decât de lumină.

Întunec greu s'a lăsat pe pământ în veacul nostru, care s'a mândrit a se chema veacul luminii. Se cutremură sufletul nostru, Venerați Frați și Preaiubiți Fii credincioși, de ceace se petrece în lume. Nici când în Istoria omenirii n'a fost o înclăstare mai mare și mai înfricoșată, pe viață și pe moarte, ca aceasta.

S'a deslănțuit, cu adevărat, puterea întunecului. Se pare că moartea vrea să ia biruința în acest ceas al ei. Popoarele au pierdut lumina vieții și în bezna întunecului dau lupta grea cu moartea.

Îngrozită stă lumea întreagă, în deplina înțeles al cuvântului, și cei ce sunt în focul îngrozitor al luptei și cei ce îngroziți privesc infernală vălvătaie, apărându-se cu toată grija și încercând să înlăture din răspuț primejdia dela țara lor. Rânjește satana în fața isprăvii morții.

Dar în această deslănțuire a puterilor iadului și ale morții se ridică chipul de lumină dumnezeiască a Mântuitorului înviat din morți și rosteste cuvântul veșnic, ca odinioară pe plaiurile Galileii și ale Iudeii: „Eu sunt lumina lumii, cel ce îmi urmează

me nu umblă în întunec, ci are lumina vieții. Eu sunt calea, adevărul și viața. Îmbie tuturor pacea vieții sale, pacea Învierii sale.

De Domnul s'au lepădat. Căile Lui le-au părăsit și s'a dovedit nebulnie înțelepciunea veacului acestuia. Isus Hristos, același ieri, azi și întru toți vecii.

Acelaș : Lumina lumii. Acelaș : Învierea și viața. Acelaș : Începutul

și Sfârșitul. Iată adevărul cuvintelor lui veșnic adevărate: fără de mine nu puteți face nimica. Cuvintele vieții veșnice ni le-a dat, poruncile lui, adevărul și dreptatea așezate în plinirea acestor porunci, viața lui dumnezeiască din care ne-a făcut parte. Cel ce are cuvintele mele și le păzește pe ele are viață. Odihna sufletului și pacea lui. „Pace vouă” a fost celdintăi cuvânt rostit Apostollor

după învierea Sa ; rostit prin ei nouă tuturor. Aceasta ne-o îmbie și azi, nouă și lumii întregi și ne chiamă la viață nouă: *învățați-vă dela mine că sunt blând și smerit cu inima și veși afla odihna sufletelor voastre.*

Pentru a ieși din puterea morții la lumina vieții, trebuie să ne întoarcem la calea cea dreaptă, împărătească a lui Hristos ; la adevărul cuvintelor lui, care dacă cerul și pământul vor trece, ele nu vor trece, și la dreptatea lui, care este dreptate în veac. Să ieșim din fărădelegi, pentru că nu este pace celui fărădelege, fie el singuratec, fie familie, fie neam întreg.

Puterea noastră, popor blând și credincios, aceasta a fost: cuvântul Domnului și dreptatea lui. Credința în Dumnezeu, credința vie a faptelor creștinești. Omenia, iubiți credincioși. Acest popor a știut, ce este omenia. Oameni întregi, au fost sănătoși în sănătatea sufletului lor luminat și puternici pe cărarea veacurilor, în vremuri nespuse de grele, pentru că simțeau aproape pe Dumnezeu: îl simțeau în sufletul lor.

Unde vom căuta mântuire în aceste ceasuri de primejdie, dacă nu pe aceeași cale a vieții, pe calea credinței părinților, a credinței faptelor lor creștinești și a omeniei. La Isvorul vieții Hristos. Inviați cu toții la nouă viață, cu inimă curată și suflet drept.

Episcop Iuliu Hossu

Luminează-te, noule Ierusalime!

Cântarea învierii sufletului nostru „**Luminează-te, luminează-te Noule Ierusalime**” ne va încălzi și lumina în ziua marei Praznic al Învierii.

Vechiul Ierusalim al Iudeilor a intrat, odată cu trupul lui Isus, în Vinerea patimilor, în întunecimea mormântului.

În a treia zi, pe când lumina lui Isus biruia bezna mormântului, în loc să se lumineze și să învieze odată cu Isus, Vechiul Ierusalim se scufunda din ce în ce mai mult în întunec.

Fiii Ierusalimului nu aveau altceva de făcut în strălucitoarea zi a Învierii decât să continue târguiala rușinoasă cu bani, pe care au început-o împreună cu Iuda și să plătească din greu pe soldații străjuitori ai mormântului, pentru a mărturisi că în timp ce dormeau, ucenicii lui Isus au venit și i-au furat trupul. Banul cu care a fost vândut întunecului vroia să-i acopere lumina Învierii.

Isus însă a învins viclenia fariseilor, după cum a învins întunecimea mormântului. Și odată cu dânsul a scos la lumină un nou Ierusalim: **Ierusalimul creștinătății, Ierusalimul sufletelor noastre** îndrumate la viață. Către acest Ierusalim se îndreaptă cântarea

bisericii. Luminează-te, noule Ierusalime, suflete creștin, căci mărirea Domnului peste tine a strălucit.

Noi vom pricepe în ziua învierii, datorită ce o avem nu numai de a ne îmbrăca trupul în haine nouă de Paști, ci de a ne îmbrăca mai ales sufletul în podoaba Învierii Domnului pentru trăirea unei vieți noi.

Învierea lui Isus nu e mare și minunată pentru că Isus Dom-

nul Dumnezeu a înviat din morți. El e Dumnezeu și deci Stăpân al morții. Învierea lui e mare însă și minunată pentru că din ea a făcut învierea noastră.

Precum s'a sculat Hristos din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru învierea vieții să umblăm (Rom. 6,4).

Până astăzi sufletul nostru era Ierusalimul vechiu asupra căruia Isus a vărsat lacrimi, de

azi însă va trebui să fie Ierusalimul Nou, luminat și strălucit în lumina și strălucirea Învierii Domnului.

Isus, înviat, a lăsat în mormânt omul vechiu și s'a îmbrăcat în haină nouă, ca asemenea lui și noi să ne îmbrăcăm sufletele în haină nouă.

Taina mărturisirii și cuminecării prin cari ne-am primit sufletele înainte de Paști, ne-au dat puțința să ne luminăm împreună cu Isus în ziua Învierii. Dar dacă sufletele noastre n'ar simți viața nouă și lumina nouă decât în ziua marei Praznic, ar fi prea puțin...

Ierusalim nou, Ierusalim de mărirea, sufletul nostru e chemat să rămână întreagă viața aceasta și'n vecii vecilor luminat de lumina Învierii și strălucitor în mărirea Domnului.

Păr. N. Pura

A înviat!...

Iată vestea cea mare a zilei Învierii. Nu mai căutați pe Hristos Cel înviat în mormânt. A înviat! Avem frumosul obicei de a merge la cimitir pentru a ne ruga acolo pe mormintele dragilor noștri. Dar mormântul Domnului e ceva deosebit de tot. Mormântul Domnului e gol. Trupul Lui a fost furat. Trupul Lui a înviat prin puterea Tatălui Ceresc. A înviat cu un trup slăvit. Si nouă ne spune îngerul: „Ce căutați pe cel viu între cei morți?”

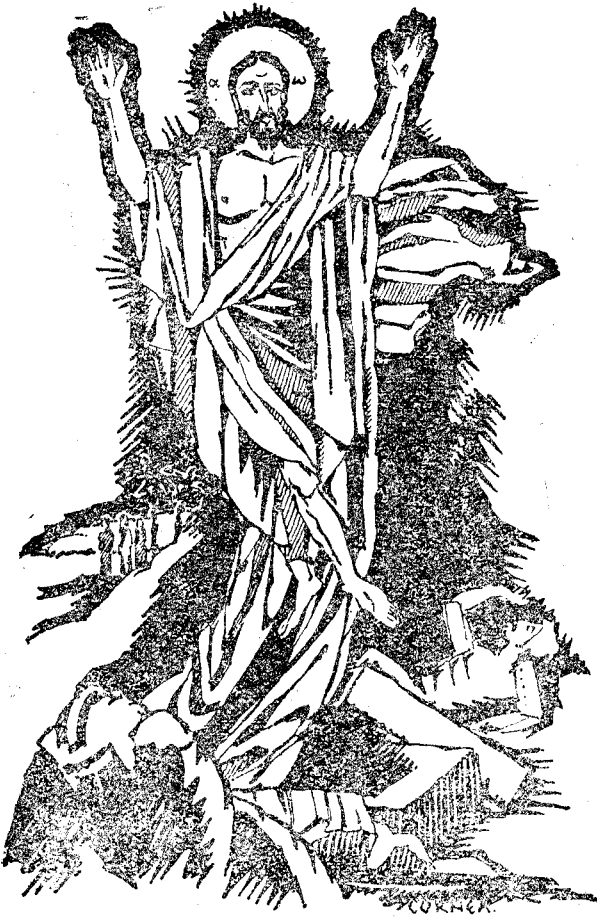
„Va fi îmbrăcat în haine albe“ (Apocalips 3, 5)

Despre un om bogat, dar care trăia deparțiat de Dumnezeu, se spune că într-o noapte a avut un vis. Părea că venise îngerul Domnului la el și-i adusese o haină albă și foarte frumoasă. Voia să i-o dăruiască fără plată. Dar omul răspunse: „Nu, eu sunt bogat, am destule haine și nu am nevoie de aceasta“. Da, știu că ești bogat și ai haine multe — zise îngerul, dar fără haina aceasta ești pierdut. Și în clipa aceea îi arătă și chipul sufletului său care era trist și îmbrăcat într-o haină sdrențuită și urâtă. Uite — zise îngerul, — vezi starea sufletului tău? Haina aceasta pentru el am adus-o și tu o refuzi... și îngerul a început să plângă.

Omul s'a îngrozit atunci și cu lacrimi a început să-l roage pe înger ca să-i dea haina. Dar îngerul îi răspunse: „Silește-te să fii vrednic de ea și o vei primi“.

Când s'a trezit omul din somn și-a dat seama că Dumnezeu vrea mântuirea sufletului său și s'a ostenit mult ca să-și capete adevărata haină de la Domnul Isus. Intr-o bună zi, îngerul i-a dat-o cu bucurie...

Iubiți cetitori, cu ajutorul Domnului tată am ajuns iarăși ziua Invierii. Dar când pomenim de această zi e bine să înțelegem nu numai învierea Domnului, nu numai învierea naturii, ci și învierea noastră. Căci poate la această zi îngerii Domnului cu lacrimi în ochi ne prezintă și ne oferă în dar câte o haină mândră și frumoasă, dar noi o refuzăm, o respingem. Ori și

cei bogați și cei săraci avem nevoie de această scumpă haină.

„Căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați și îmbrăcat“ — zice cântarea bisericească. Da, ne-am îmbrăcat cu toții acei cari ne-am botezat, în haina lui Hri-

sos. Dar s'a întâmplat cu cei mai mulți dintre noi ca și cu pomii și arborii. Valurile, ispitete, furtunile și viscoțele acestei vieți a înegrit, a învechit haina noastră cea frumoasă. Iar dacă simțim o mare plăcere când vedem că întreaga natură, la razele călduroase ale soarelui, se îmbracă iarăși în mândră haină, tot așa și noi s'ar cuveni să alergăm la razele soarelui cel sfânt, să alergăm la Domnul cel bogat ca să ne îmbrace și pe noi cu haine scumpe.

Să nu uităm, dragi cititori, că prima grijă pe care a avut-o tatăl când s'a reîntors fiul Său cel pierdut din pilda evangheliei a fost să-l îmbrace în haină nouă. Căci a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea... (Luca 15, 22).

Tot așa și noi, dacă ne vom reîntoarce acasă la Domnul, ni se va da și nouă haină scumpă, haină minunată. Deci acum când serbăm din nou Ziua Invierii, să ne rugăm Domnului să ne învie și pe noi la o viață nouă. Să ne rugăm Domnului să ne dea putere ca de astăzi înainte, să putem lupta cu ispitele și cu valurile acestei vieți.

Căci, auziți ce zice Domnul: „Cel ce va birui, va fi îmbrăcat în haine albe. Nu-i voi șterge numele din cartea vieții și voi mărturisii numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui“ (Apoc. 3, 5).

I. Tudusoluc

GOLGOTHA

In albul frunții 'nsângerate
Cununa-și înfipsese spinii;
Covârșitoarea greutate
A crucii, o purta abia,

Și' mpedecându-se'n vesminte,
Pășea Părintele luminii,
Și'n nepăsarea Lui fierbinte
Un glob de sânge apunea.

Vuind ca sgomotul furtunii,
Venea în urma lui poporul;
Și' n fanatismul lor, bătrânii
Il îmboldeau lovind în el:

— „Nazarinene, n'o poți ducel
Dar, dacă ești Mântuitorul,
De ce te lași strivit sub cruce,
Tu regele lui Israel?“

Cu trupul frânt de osteneală,
Și fața plină de sudoare,
El cade'n drum și greu se scoală
Sub grindina de lovituri;

Și'n fața urii lor semețe,
Ascultă plin de resemnare,
—Cuprins de milă și tristețe—
Blestemile atâtor guri.

Te 'nalți tăcută'n depărtare
Golgota, muntele durerii,
O cruce'n vârful tău apare
Și alte două'n preajma ei:

Trei monumente funerare,
Pentru Acel ce-a fost să vie
Din lumea lui de veșnicie,
Spre a fi ucis de farisei...

Pe cruce Crist bătut în cue
Stătea cu fruntea aplecată.
Vede cum pier pe cărăruie
Iudeii, și plângea tăcut!“

Și stând așa, simțind că moare,
—„Părinte!—a strigat deodată—
De fapta lor îți cer iertare
Că nu-șidauseama ce-au făcut!“

Se 'ntunecă natura toată
Și isbucni, urlând, furtuna;
Ca'n marea zi de Judecată,
Pământul tremura mereu.

Iar dintre Jidovi, fiecare
—Frângându-și mâinile într'una,—
Șoptea, cuprins de remușcare:
—„Am răstignit pe Dumnezeu!“
Teodor Boșca

A înviat din mormânt Isus
Precum Uoemellor le-a spus
— Să cânte cerul și pământul
Isus a biruit mormântul.
Să cânte toți cu adevărat
Isus din morți a înviat.

Îngerii cântă azi în cer sus
Marea 'nviere a lui Isus
Și cântă ceata celor scăpați
Căci prin El fosta-au răscumparați
Cântăm și noi: Cu adevărat
Isus, Isus a înviat...

Un mic popas la Invierea Domnului

În fața grelelor încercări prin care trecem, să ne oprim puțin din valurile vieții și asupra evenimentelor cari s'au întâmplat acum a 19 veacuri, cu Domnul nostru Isus Hristos.

Triumfător ca un Dumnezeu, de sub piatra grea de pe mormânt, iese afară biruitor asupra morții.

La sărbătoarea Invierii Domnului din acest an, pe o mare parte a pământului, în loc de ciocniri de ouă roșii oamenii se ciocnesc cu armele, distrugându-se atâtea vieți.

Spre sferile cerești, unde se înalțau altă dată imnuri de mărire către Acela care cu „moartea pe moarte a călcat“ sunt înlocuite azi cu miile de mitraliere cari brăzdează cerul în lung și lat.

Dacă comparăm lumea de azi cu aceea de pe timpul Domnului Hristos nu găsim mare dife-

rență între ele, decât doar că, lumea de atunci L-a „omorât“ și „răstignit“ odată, iar lumea de azi î-L „răstignește“ zilnic prin multele păcate pe cari le face. Mai ales la orașe, cinematografele și teatrele imoraleucid sufletele cu nemiluita. Generația de azi dornică de toate distracțiile aleargă nebunește în toate părțile, ca să-și omoare timpul—cum spun, — însă nu-și aduc aminte că-și omoară sufletul.

Nu-i de-ajuns iubiți cititori, că mergem la Biserică și ascultăm învățăturile ei, dacă nu le urmăm și cu fapta. Aceasta nu ne folosește la nimic.

Să nu ne mirăm deci de frământările în cari ne sbatem, fiindcă toate aceste se datoresc faptului, că am părăsit pe Acela cari s'a jertfit pentru noi.

Dar bine să știm, că pace, liniște și siguranță nu vom avea, până când nu vom cunoaște de Stăpân pe Domnul, ca împărat al păcii și mântuitor al sufletelor noastre.

Doresc iubiților cetitori, ca sărbătorile Sf. Paști să fie un prilej de înviere la o viață sufletească mai bună.

Hristos a înviat!

Gh. Dulfu

A înviat Isus

Soarele și cu stelele sus,
Cântă învierii lui Isus
Cântă pământul împodobit
Mărire Lui căci a biruit...
Să cânte toți: cu adevărat
Isus Hristos a înviat...

Așa, odată El va 'nvia
Pe cei ce-ascultă chemarea Sa,
A lui poruncă deci s'o ținem
Cu El la viață să înviam
Să cântăm toți: cu adevărat
Isus, Isus a înviat... S. Paraschiv

Trimite-o înapoi lui Dumnezeu

Intr'o casă unde se cetise mult timp din Sfânta Scriptură un n u l din c o p i i mai mici, într'o zi, văzând Biblia pe un dulap sus pusă, și cum știa el că mai înainte i se citea în fiecare seară, iar acum de un timp nu, întreabă pe mama sa cam așa: uite mamă ai spus un timp că această carte de pe dulap ar fi cartea lui Dumnezeu, iar acum ai părăsit o și e plină de praf; știi mamă ce gândesc eu? Ce dragul mamei! Copilul răspunde: să o trimiți înapoi Lui Dumnezeu dacă este a Lui. El va îngriji mai bine de ea, fiindcă Lui trebuie să-I fie așa de dragă cum îți era și matală mai înainte când ceteai mai mult în ea și erai și mai bună cu noi, și nici pe carte nu se pune praf, și știi cum te rugai Lui să ne învețe El din cartea Lui voia Lui. Acum trimite-I Lui cartea să ne învețe El din ea, că matală acum nu mai ai nici timp. La aceste cuvinte mari, ale micului copilăș femeia s'a înfiorat în inima ei și cu ochii plini de lacrimi a sărutat copilul și din nou a început a ceti în cartea Lui Dumnezeu.

Cetești cetitorule în cartea Domnului?

Latîș Gheorghe

Drumul vieții trece prin moarte. Dumnezeu aduce pe credincios în felurite împrejurări să guste moartea ce este în această lume. El poate îngădui să-și piardă sănătatea, bucuriile, pe cei de aproape ai săi sau chiar viața sa. În astfel de încercări se poate vedea prețul neasemănat al lui Hristos și astfel viața ajunge în noi cu adevărat vie. Tot ce desparte pe credincios de acest pământ este pentru nădejdea lui cerească, căci cu atât mai mult îl leagă de cer.

CÂND TRÂMBIȚA VA SUNA NOI TOȚI VOM ÎNVIA!

Cetitorule iubite, te-ai gândit vreodată, ce trebuie să mori și apoi vei învia? Toți morții vor învia! Mormântul nu poate fi casa „de veci” și odihna de veci. Când trâmbița va suna și sunetul ei va pătrunde în morminte, toți morții se vor scula. Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine crasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși din ele. Ceice au făcut binele, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul vor învia pentru osândă (Ioan 5,28-29). Mântuitorul a spus: Adevăr grăesc vouă că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce m'a trimis, are viață vecinică (Ioan 5,24). Ai tu viață veșnică?

Rânduri de scrisoare...

...Noi luptăm cu acelaș gând pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna și nu vrem să știm alt ceva între noi decât pe Isus cel răstignit.

Vrășmașul la rândul lui nu vrea altceva nimic decât să ni-l fure cu filozofia și cu tot felul de amăgiri prin șiretenia oamenilor și prin mijloacele lor de amăgire.

Și aici are loc lupta. Dar noi nu ne temem, căci știm că El este cu noi. Domnul nu părăsește rici de cum pe credincioșii Lui. Stăm pe poziția aceia pe care Domnul ne-a așezat. El este comandantul nostru și conducătorul acestui război.

Noi nu facem altceva, decât așteptăm comanda Lui, căci toată puterea o are El în cer și pe pământ.

Pentru aceasta știm că vom avea de suferit, dar tocmai aceasta dovedește că și noi suntem zidiți pe temelia apostolilor și a proorocilor. Și altfel cum vom putea spune că mergem pe urmele celui ce a suferit atât de mult pentru noi. De aceea și noi vrem să rămânem în El căci numai așa vom putea fi ostașii Lui.

Cel care scriu aceste rânduri sunt un frate din comuna Asău, județul Bacău. Domnul Isus m'a înviat și pe mine, căci mergeam pe calea morții ca fiul văduvei din Nain și m'a adus la viață împreună cu El. Domnul mi-a dat și mie să beau din apa cea vie a cuvântului Evanghelic și rândurile ce le scriu sunt roadele acestui fapt.

Noi pe aici prin părțile noastre ne bucurăm de cea ce se cheamă unirea duhului; s'au mai făcut și unele dezbinări, dar nu-i nimic, credința are nevoie de felurite încercări.

Simion Ardeleanu-Asău

BUCURIA ÎNVIERII

„Le-a arătat mâinele și picioarele Lui”.

O mâini binecuvântate! O picioare blagoslovite! O scumpul nostru Mântuitor, care prin rănile Tale ne-ai dat cheazășla că vei alerga și astăzi spre noi, spre al Tăi. De câte ori te vom chema: „Vino, Doamne Isuse”, Tu vei veni, Tu „care ai fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre”.

Toate de Lumină s'au umplut

Păcatul lui Adam a adus căderea omului și un întunecare sufletesc peste tot pământul. Prin învierea Sa, Mântuitorul ne-a adus nouă, celor ce credem într'ănsul, Lumină, dar lumina nu l-a primit și a rămas iarăși în întunecare.

Veniți de primiți lumină, se spune la Biserică în dimineața învierii. O, voi toți cei ce sunteți în întunecare veniți la Hristos care este Lumina lumii. E destul că ați petrecut în întunecul urii și al fărâdelegilor, veniți la Lumina Lui Hristos care a răsarit astăzi din mormânt. Veniți la Soarele cel mai înainte de soare căci viața era într'ănsul și viața era Lumina oamenilor și lumina într'a întunecare se arată și întunecare nu o cuprinde (Ioan 1, 4-5).

Trimisă de Opronescu Ioan-Susani

Dar la granița sufletului?

Acum în zarva frământărilor prin care trecem, toate țările își întăresc granițele, fac întăriți puterice și stau de pază pentru a se putea apăra mai bine de dușmanul care ar vrea să le atace. Muncesc oamenii de zor pentru a fi cât mai bine asigurat pământul și avutul lor.

Dar la granița sufletului? O, la granița sufletului nu mai este nici o siguranță, ziua credinții se prăbușește... și păcatul intră în dragă voie...

Nu mai luptă omul cu poștele și ispitele cari îi atacă sufletul, ba mai mult, umblă să-și împlinească toate poștele întinându-și sufletul cu tot felul de păcate. Privegheați și vă rugați, ne spune Domnul, însă puțin stau trezi și veghează; cei mai mulți dorm și păcatul intră în inimă și sufletul lor prin toate spărturile făcute de nepăsare și îngămfare. I. Suiu

Paștele

Pentru copii

Câmpiile au înverzit
Și Paștile iar au venit
Răsună clopotul duios
Și satul pare mai frumos.

Copii, femei, tineri, bătrâni
Cu flori și lumânări în mâini
Se'ndreaptă spre locașul sfânt
Unde s'aude un dulce cânt.

Și fiecare are-acasă
Atâtea bunătați pe masă
Și, numai doar acei săraci
Nau ouă și nici cozonaci

Dar cum ne spune sfânta carte
Din tot ce-avem, o mică parte
Să dăm și la cei mai sărmani
Că sa se bucure și ei.

I. Tudusciuc

Ziua învierii — Ziua bucuriei

(urmăre din pag. 1-a)

plumbului topit, cleștelor înroșite și miilor de instrumente ale torturilor născocite de furia păgână a întunericului.

Și steagul biruinței din ziua învierii nu a putut fi clătinat de arhiepiscopii și bătrânii Iidovilor, care în demnau străjerii să mintă că ucenicii au furat trupul Domnului pe când ei dormeau, adăogând: „Și de se va auzi aceasta la deregătorul (Pilat) noi îl vom îmblânzi, și pe voi fără grijă vă vom face” (Mt. 28). Dar nici de Iidovul Celsus din veacul al doilea ori de alți cărcotași Barth cel cu „moartea aparentă” sau Strauss cel cu „halucinație”, din vremurile mai apropiate de noi.

Salutul: „Hristos a înviat!” astăzi, după aproape 2000 de ani, este cuvânt de învioreare sfântă și izvor de fericire pentru sute de milioane de oameni, de pe toată întinderea globului pământesc, care cred eroic în iubirea Celui Răstignit pentru mântuirea tuturor.

De Ziua învierii și Ziua Bucuriei vom spune cu Sf. Ioan Gură de Aur: „Nimeni să nu plângă pentru săraci, când s'a arătat împărăția cea de obște; nimeni pentru păcate, că iertarea din greapă a răsarit; nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a făcut liberi pe noi moartea Mântuitorului”.

Dr. Traus Mihal

Indemnuri pentru frații mei

1. Vă îndern fraților, să vă feriți de cei ce fac tulburări și dezbinări împotriva învăturii care ați primit-o. Depărtați-vă de ei (Rom. 16, 17).

2. Nici să nu vă întovărășiți cu ei (Efes. 5, 7)

3. Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și pricepere (Efes. 1, 9).

4. Fără să vă lăsați înspăimântați de potrivnici; Lucrul acesta este pentru ei un lucru de perzare (Fiiip. 1, 28)

Căci astfel de oameni, nu slujesc lui Hristos, ci pântecelui lor. Și prin vorbiri dulci și amăgitoare înșeală inimile celor lezne încrezători [Rom. 16, 18].

9. Noi nu ne lăudăm cu osteneala altuia [I Cor. 10, 15].

10. Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de trică, ci de putere și dragoste [I Tim. 1, 7].

11. Căci cine zice că este în lumină și urăște pe fratele său este încă în întunecare [I Ioan 2, 9].

12. Fraților, să nu iubim cu vorba nici cu limba, ci cu fapta [I Ioan 3, 18].

13. Căci în dragoste nu este trică [I Ioan 4, 18].

14. Dacă sunteți batjocoriți pentru numele lui Isus Hristos; ferice de voi [I Petru 4, 4, 14].

culese de Dumitru Andrei Ciobanu—Toolteni—Botoșani

Pacea Domnului și pacea lumii

Vă las pacea, Vă dau pacea Mea. Nu vă dau cum o dă lumea (Ioan 14,27)

Dacă însetează după ceva oamenii și lumea de azi, apoi aceea e pacea. Niciodată nu se vorbește mai mult de sănătate ca în timp de boală.

Tot așa: Niciodată nu s'a vorbit de pace atât de mult, ca acum când ea lipsește din lume. Duhul războiului, plutește ca un duh rău, care tulbură tihna și liniștea oamenilor de pe întreg globul.

Se poate spune cu adevărat că pacea a fost „luată de pe pământ (Apocalips 6,4). Toate fabricile lumii lucrează zi și noapte la arme de nimicire și confecțiuni pentru armate. Propagandele diferitelor state, presa și radio atâta națiunile, îndărjindu-le unele contra altora în lupta de nimicire.

După războiul cel mare s'a înființat „Liga Națiunilor” și se nădăjduia că pacea va fi asigurată. Dar oamenii sau înșelată amar în așteptările lor. Liga n'a putut să păstreze pacea.

Din toate asigurările de pace s'a ales praful. Iar cei cari și-au pus nădejdea în oameni s'au ales cu nădejdi înșelate. Mi-aduc aminte că toamna trecută

Veniți la Mine toți cei ostenți și însărcinați și Eu vă voi da odihnă (Matei 11, 28). — Vreți să aveți pace? Veniți la Domnul Isus. El e Domnul păcii. Cei ce sunt ai Săi se bucură în fiecare zi de făgăduințele păcii și dragostei Sale. Le spune El și azi „Pace vouă” tuturor ce cred și vin la El.

un redactor „responsabil”, bazându-se pe asigurările pacifice ale diferiților oameni politici, scrie în gazeta sa: Nu va fi război! Peste câteva zile, Polonia era în flăcări. Un altul, tot atunci scria: Credința noastră este că Danzigul nu va pro-

voca războiul, ci va fi alipit la Germania pe calea înțelegerii. Când gazeta cu vestea aceasta ajungea în mâna cititorilor, Danzigul provocase deja războiul.

Am amintit aceasta pentru a se vedea cât de șubrede sunt

părerile oamenilor și cât de slabă e casa păcii, clădită de ei. Aceasta e pacea lumii. Și dacă asta ar fi ceea ce se numește „pace”, atunci vai și amar.

Dar, nu, nu aceasta, ci alta e adevărata pace! Ea vine din altă parte, decât dela oameni. Ea aduce sufletului liniștea și bucuria statornică și-l umple de binecuvântare. Aceasta e pacea pe care o dă Domnul Isus alor Săi cari cred în El, primindu-L ca Domn și stăpân al vieții lor.

Aceasta e pacea pe care a dat-o ucenicilor Săi la Învierea Sa. Aceasta e pacea pe care nimeni n'o poate da, nici lua. Aceasta e pacea pe care n'o pot nimici nici tunurile, nici bombele, nici porțile iadului.

Ea e vecinică, întocmai ca și Cel ce a dăruit-o. Lumea nu are această pace, fiindcă nu-L are pe Hristos.

Dar tu cititorule, te bucuri de pacea Lui? Primește-L pe Domnul Isus ca Mântuitor, ca Rege și Stăpân al inimii tale și vei avea pacea.

I. M.

Prin suferință

Între tâlhari pe lemnul crucii,
În chinuri grele ai adormit,
Sub lovituri de bici Isuse,
S'a sfâșiat obrazu-ți sfânt.

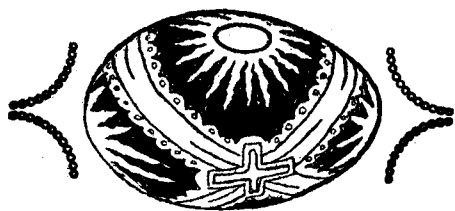
Când ai trecut la veșnicie,
Vârșta lacrimi sfânta lună,
Iar îngerii mbrăcați în doliu,
Plângeau ca pruncii după mamă,

Când teafăr, din mormânt, Isuse,
Biruitor te-ai înălțat,
Un glas din ceruri ne vestește
Cântați: „Hristos a înviat”.

Prin suferinți zdrobita-l moartea,
Ca din osândă să ne scoți
Isuse învierea noastră
Învie-ne și pe noi toți

Prin suferinți slăbindu-ți jertfa,
Jurăm cu toți pe Sfânta Cruce
Că vom urma până la moarte
Cărarea ce spre Ceruri duce.

Vasile Terța

Urare de sărbători

Scumpe și dragi ascultători
Vă urăm de sărbători
Dragoste de învățătură
Și cum spune la Scriptură
Chibzuite vorbe'n gură.
Cât mai multă cumpătare
Când e vorba de mâncare

Să petreceți oameni buni
Cu cântări și rugăciuni
Pe Dumnezeu să iubiți
Și de suflet să grijiți.
Ajutați pe ce sărmani
Să fiți fericiți
Mulți ani!

ANDORA

UN STAT FĂRĂ PREOCUPĂRI POLITICE

Un stat care nu râvnește la teritorul vecinului și care nu este râvnit de vecini, un stat care nu-i pasă de actualul conflict, cărula n'a mobilizat, n'a simțit lipsa aceasta-nici nu s'a declarat neutră este principatul Andora din Munții Pirinei dintre granița Franței și Spaniei.

Datează din secolul XV lea și nemai având principe, conducerea principatului este încredințată președintelui Franței și episcopului catolic din Urgel-Spania care sunt reprezentați prin câte un delegat și care ridică câte 980 franci pe an drept salariu de președinte.

Limba oficială este cea catalană, copiii de școală acum învață și franțuzește. Steagul este ca și cel românesc aranjat vertical roșu galben și albastru.

Parlamentul este ales pe patru ani, ales de toți bărbații de peste 25 ani. Fiecare comună alege 4 consilieri-statali are doar numai 6 comune cu 6

mii locuitori. Consilierii sau deputații aleg pe președintele consiliului numit „Sindic general” ce-și alege colaboratori și care nu poate să exercite altă funcție ca ceilalți consilieri.

Statul Andora are un singur medic — ce este și deputat — care primește dela fiecare locuitor un franc pe an pentru părinteasca grijă asupra sănătății lor.

Postul de radio-difuziune este fala statului, cel mai înalt post din Europa, emisiunile lui putând fi ascultate de către francezi, spanioli și italieni

O singură închisoare este în Andora și care are un singur deținut un spaniol ce-a furat niște oi. Până la expirarea pedensei oile sunt îngrijite din visteria statului

Pentru a deveni cetățeanul acestei interesante țări nu se poate fără numai prin căsătorie cu fata unui adevărat andoran.

N. U.

Crășma!...

Crășmă, crășmă iad deschis
Multe suflete-ai ucis.
Crășmă, cu-a ta băutură
Tu i-ai pânea dela gură
Și cu-a ta neagră povață
Vine omul beat acasă
Iși ucide-a lui soție
Și-și lasă casa pustie.

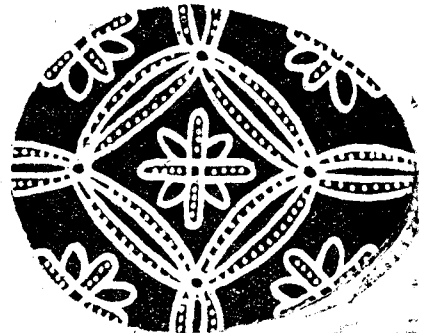
Crășmă, cu ai tăi ortaci
Mulți oameni rămân săraci
Și pierduți pe vecinicie
De cereasca împărăție.

Frate, frate care zaci
În acel locaș de draci
Vin la Domnul ca să-ți dea
Sfântă fericirea Sa.
Lasă crășmă cât trăiești
Las-o că te prăpădești!...

Nichita Bucălu-Bacău

Urmarea lui Hristos

Crucea a unit cerul cu pământul. Dela picioarele crucii se face urcușul spre Cer.

Cum merge războiul în Norvegia

In Nodul Europei lucrurile se încurcă tot mai rău - Intreaga Norvegie este un câmp de bătăie - Trupele aliaților alături de norvegieni - Proclamația regelui Haakon - O mare luptă se așteaptă -- Se va decide aici soarta Europei? America va intra în război?

În Nordul Europei, războiul a început și se duce în toată puterea cuvântului. Luați cu repezeala, norvegienii au fost zăpăciți la început, dar și-au revenit repede și au făcut față năvălitorului. S'a proclamat mobilizarea generală. Mica dar viteaza armată a Norvegiei a început lupta cu puternicul vrăjmaș care a venit să cotopească țara.

Proclamația regelui Haakon

În ultima sa proclamație către poporul norvegian, regele Haakon spune între altele: „Toți cetățenii trebuie să fie siguri că Regele și miniștrii vor desfășura toată energia lor pentru a isgoni din țară

pe cotopeșitor și a restaura astfel, cât mai repede posibil, Norvegia liberă și independentă”.

Îndeamnă apoi pe toți să ajute pentru a dobândi libertatea și să fie iar stăpâni pe soarta lor.

Se dau lupte sângeroase

Zi de zi, în diferite puncte ale Norvegiei se dau lupte de hățuială. Primind ajutoare armata norvegiană a prins curaj. Norvegienii trebuie să lupte fiindcă le-a venit aliații într'ajutor, a spus comandantul armatei norvegiene.

În lupta lor germanii folosesc mai ales aviația, cari bombardează tot ce întâlnește în cale. Parașutiștii înarmați sunt lansați mai ales în

regiunile cu căi ferate pe cari le distrug pentru a împiedeca transportul într'o parte și alta. O mulțime din ei sunt prinși și omorâți de norvegieni cari împărții în cete se mișcă repede dintr'un loc în altul.

Aliații au debarcat. — Portul Narvik ocupat de englezi

În ultimele zile, aliații au debarcat câteva zeci de mii de soldați pe pământul norvegian. Trupele aliate luptă alături de cele norvegiene. Se așteaptă lupte mari.

Întreg pământul norvegian este un câmp de bătăie. E greu a se ști ce va alege până în sfârșit de această țară.

Suedia stă gata Ce va face America?

Fiind primejduită, Suedia a luat toate măsurile, pentru a se apăra dacă va fi nevoie.

În America prinde tot mai mult gândul intrării în război, și încurcăturile din Europa ar putea-o hotărî să facă lucrul acesta.

Un semn de întrebare

Toată lumea se întreabă ce va aduce războiul din Norvegia? Se crede că de felul cum se vor desfășura lucrurile de aici, atârnă soarta războiului și în altă parte. Se va vedea ce va urma. Destul că oamenii sunt mai mult de rău decât de bine.

Norvegia țara fiordurilor și a celor 150.000 insule

Războiul care s'a întins fără veste în Nordul Europei, a adus la ordinea zilei țările Scandinavice pe pământul uneia din ele vărsându-se iar sânge, după ce 120 de ani a avut pace.

Norvegia, fiindcă de aceasta e vorba, este o țară de mărimea României. Are o formă alungită cu marginea dinspre Marea Nordului crestată ca o dântelă, formând zeci de mii de fiorduri, în fața cărora sunt presărate peste 150 mii de insule unde sunt locuințele pescărești sihastră — pescuitul fiind ocupația cea mai însemnată a norvegienilor.

Clima este foarte aspră, polară. Deși are peste 300 mii Km. pătrați, d'abia peste 90 mii Km. p. sunt teren cultivabil, sau acoperit cu păduri. Restul e gol.

Bogăția cea mai însemnată a Norvegiei este peștele. Se pescuiesc peste 1 milion Kg. anual pește și sardela. Untura de pește norve-

giană este vestită peste tot.

O altă bogăție însemnată este fierul care se ridică la aproape 400 mii tone anual. Marina de comerț este a patra din Europa.

Având o populație mică, d'abia 3 milioane de locuitori și fiind o țară pacinică, nu s'a îngrijit niciodată de armata ei. Serviciul militar obligator durează doar 60—90 zile. Armata actiă se compune din 6 divizii din 16 regimente de infanterie și patru companii de garzi regale; 8 regimente de artilerie, 1 baterie de tunuri de munte, 1 reg. antiaerian, un batalion de aviație și vreo 200 aeroplane.

Cu toate acestea, n'a primit să se supună armatei germane, care a năvălit pe teritoriul său.

„Dragostea va fi totdeauna mai puternică decât ura, căci țara sau țările cari au recurs la ură”, sunt sfărâmate în cele din urmă de ură — a spus Președ. Roosevelt.

Incordări între Anglia și Italia

În ultimul timp, în Italia se face tot mai mult propagandă de război și o hotărâtă susținere a acțiunilor Germaniei, contra aliaților. Vorbele cu două înțelesuri vânturate de

presa și radio Italiei la adresa Angliei, au adus oarecare incordare între aceste două țări. E și aceasta ceva.

Știri din țară și străinătate

— **Majestatea Sa Regele** a primit în audiență pe d-nii: dr. Bidiănu, Ilie Gârneată, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici dr. V. Novănu, dr. Rudeanu, prof. Stoițănescu

— **Parlamentul român** a fost închis, luând vacanță, pe ziua de 19 Aprilie 1940.

— **Noul consilier regali.** Prin Înalt Decret Regal, d. Victor Antonescu fost ministru în mai multe rânduri și d. Ion Mihalache fost ministru, au fost numiți Consilieri Regali.

— **D. C. Giurescu** ministrul propagandei naționale a vizitat de curând

Italia, în vederea înțelegerii culturale între această țară și România. Ministrul român a fost primit și în vizită de către Papa, căruia i-a remis 3 volume ale Sale de Istoria Românilor.

— **Lagăre desființate** — Pe ziua de 19 Aprilie au fost desființate lagărele dela Vaslui, Miercurea Ciuc și Sadaclia, ultimii membri ai fostei mișcări legionare fiind puși în libertate.

— **Măsuri contra streinilor.** Consiliul de miniștrii a aprobat noile măsuri ale ministerului de interne privitoare la străinii aflători în țară. Așiderea măsurii sau luat și în

Turcia și Iugoslavia contra străinilor nedoriiți.

Se știe că pe tot locul mișună spioni, de aceea statele se pun în gardă.

— **Exportul de grâu oprit.** Delegația economică a guvernului intrunită sub președinția d lui prim-ministru G. Tătărescu, a hotărât oprirea vinderii grâului peste hotare.

— **Guvernul norvegian,** crânduit de germani sub președinția maiorului Quisling, a demisionat De altfel regele Haakon, a criticat aspru acest guvern care s'a pus în slujba dușmanilor țării.

— **Nu ne-au dat, nu le dăm** — Se spune că în Finlanda se critică aspru apelul aliaților ca aceasta să dea ajutor Norvegiei. Dar cum Norvegia n'a dat ajutor Finlandei nici aceasta nu i va da vreun ajutor.

— **Concentrări în Italia** — Monitorul oficial italian a publicat un decret care anunță chemarea sub drapel pentru perioada de instrucție, a scutiților 1 reformatilor 1931-1935 cari au fost găsiți luni pentru serviciu militar.

— **Un fost ministru turc** a fost arestat și dat în judecata tribunalului militar pentru răspândirea de știri alarmante.

— **Fostul prim-ministru al Iugoslaviei,** d. Milan Stoiadinovici, a fost arestat în urma unei percheziții făcute la domiciliul său.

— **Și bătrâni.** În Elveția s'a făcut o chemare către toți cetățenii dela 41-58 ani cari nu au obligațiuni militare, să se pună de bună voie la dispoziția țării pentru a ajuta la serviciile de apărare ale țării.

— **Venit mult** — St. Unite au vândut în luna Martie avioane de război, arme, munițiuni, pentru 17 481.982 dolari

lăcă pe ce face America bani.

— **Ordinele de mobilizare norvegiene** se transmit de stațiunile de radio engleze, după ce principalul stațiunii de telegrafie fără fir norvegiene, au fost distruse de germani.

— **Sporirea tarifului C. F. R.** Direcțiunea căilor ferate a sporit tarifele sale cu 10 la sută pentru călători și 15 la sută pentru mărfuri.

— **Cartele în Ungaria.** În Monitorul Oficial al Ungariei a apărut ordonanța guvernamentală pentru introducerea în toată Ungaria a cartelelor pentru zahăr și untură.

— **Hoți de găini** Peste 200 cetățeni din Alba-Iulia s'au plâns, că le-au perit găinile din coteț. Poliția a izbutit să pună mâna pe hoți. În bătăie de joc în multe locuri hoții lăsând cocoșul lăsau și câte un bilet în care scriau că găinele sunt plecate la concentrare.

Ei sunt: Sima Nicolae de 21 de ani și Morar Gheorghe de 19 ani. Numărul găinilor furate numai în câteva săptămâni trece de 1000

— **Cel mai mare avion din lume** Baltimore se lucrează la un aeroplan, care va fi cel mai din lume, având o greutate de 84 mii kilograme lungimea aripilor metri, va fi de 70 metri motoarele vor avea o putere de 9000 de cai, iuțea fiind de 485 kilometri pe ceas. Aeroplanul va putea duce o greutate de 30 mii kilograme.

— **Aviatori Italiani în România** Zilele trecute au sosit în România 30 aviatori Italiani (9 ofițeri și 21 subofițeri), cari vor ajuta la instruirea Cadrelor sbūrătorilor români cari se formează acum în școlile noastre de aviație.

Poșta Gazetei

Ardelean Vasile — Șomcuta Mare. Noi trimitem regulat gazeta.

Suroiu Eleonora. Am primit 104 lei-Gazeta e achitată până la 15 Mai 1940

Popa Iosif I. Al. Ceterașu. Am primit 75 lei.

Morar Hasan. Am primit 100 lei

Terec Ionel perceptor. Am primit 100 lei Abonamentul Dv. este achitat până la 20 Iulie 1940.

Florea Dănilă Am primit 200 lei